

Χαιρετισμοί εις τον Όσιο Πορφύριο τον Καυσοκαλυβίτη

Ήχος πλ. δ´. Τῆ ὑπερμάχῳ.

Τοῦ Παρακλήτου τόν ναόν τόν ἀγιώτατον, καί τῆς Πανάγνου Θεοτόκου προσφιλέστατον ἀνυμνήσωμεν Πορφύριον ἐκ καρδίας· Ἀγαπᾷ γάρ καί ἰᾶται πάντας, καί φρουρεῖ, καί πρεσβεύει, ὅπως τύχωμεν θεώσεως, Ὅθεν κράζομεν· χαίροις, πάτερ Πορφύριε.

Ἄσημος καί τῷ κόσμῳ ἀφανῆς διετέλεις, ποιμήν τῶν τοῦ πατρός σου προβάτων. Καί τήν τοῦ Καλυβίτου ζωήν μελετῶν, ἐν ζήλῳ ἔσπευσας, ὅσιε, μιμήσασθαι τόν βίον τοῦ κραυγάζομεν σοι ὅθεν ταῦτα·

Χαῖρε, ποιμήν λογικῶν προβάτων·

Χαῖρε, παθῶν κρουνέ ἰαμάτων·

Χαῖρε, τῆς ἀγνείας ὁ φίλος ὁ ἔνθερμος·

Χαῖρε, ἀπορρήτων ὁ μύστης ὁ ἔνθεος·

Χαῖρε, σκεῦος καθαρώτατον τῆς τοῦ Πνεύματος μονῆς·

Χαῖρε, ὄργανον κατάλληλον θείας χάριτος ροῆς·

Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις ὁδηγός τοῖς ἀνθρώποις·

Χαῖρε, ὅτι ἐξάρχεις ἀθλητῶν ἐν τοῖς κόποις·

Χαῖρε, ἀστήρ φωτίζων μυστήρια·

Χαῖρε, ἡμῖν διδάσκων σωτήρια·

Χαῖρε, Εὐβοίας ὁ ἔνδοξος γόνος·

Χαῖρε, δι' οὐ ἔξαλείφεται πόνος.

Χαίροις, πάτερ Πορφύριε.

Βήμασι σῶν γερόντων ἠκολούθεις, ἀσκήσει, τόν βίον τούτοις ὅμοιον ἔχων.
Καυσοκαλυβίων ἀσκητῆς ἀπαράμιλλος ὑπακοή δέδειξαι, διδάσκων ταπεινότητα
τούς ζήλω σε ὑμνοῦντας ψάλλειν·

Ἄλληλούια.

Γνωσιν ἄρρητον, πάτερ, ὁ Θεός δέδωκε σοι, βραβεύων τήν ἀγίαν ζωήν σου καί
ιάσεις παθῶν χορηγεῖ καί μυστήρια σε ἐρευνᾶν δίδωσι, ἀνθρώπων εὐεργέτην σε
δεικνύς, τῶν κραυγαζόντων οὕτω·

Χαῖρε, ὁ μύστης γνώσεως θείας·

Χαῖρε, ἐρῶν ζωῆς τῆς ἀγίας.

Χαῖρε, νοημάτων Θεοῦ ὁ ἐξάγγελος·

Χαῖρε, ἀθλητῶν τοῦ Χριστοῦ ὁ ἰσάγγελος.

Χαῖρε, ὄμμα καθαρώτατον ἐξετάζον τά κρυπτά·

Χαῖρε, στόμα ἱερώτατον ἐρμηνεῦον μυστικά.

Χαῖρε, τῶν ἱερέων σεμνόν ἐγκαλλώπισμα·

Χαῖρε, τῶν ἀθλουμένων ἐν Ἄθωνι κόσμημα.

Χαῖρε, πολλοῖς παρέχων βοήθειαν·

Χαῖρε, λαλῶν ἡμῖν τήν ἀλήθειαν.

Χαῖρε, σοφέ ἰατρέ νοσημάτων·

Χαῖρε, πηγὴ τῶν ψυχῆς ἰαμάτων.

Χαίροις, πάτερ Πορφύριε.

Δόκιμος ἀνεδείχθης παλαιστής τοῦ Βελίαρ, συντρίψας αὐτόν τῇ ταπεινώσει.
Καί τό γέρας τῆς νίκης λαβῶν· ἀπεστάλης κόσμῳ βοηθός, ὅσιε, ποιμαίνων καί
ἰώμενος βοῶντας εὐγνωμόνως οὕτως·

Ἄλληλούια.

Ἔχων ἐν τῇ ψυχῇ σου τά χαρίσματα, πάτερ, ἀνέδραμες πρὸς τήν σὴν πατρίδα·
Καί ἐν τῇ Χαραλάμπους μονῇ ἀσκούμενος καί διακονῶν, ὅσιε, ἰάτρευες τούς
πάσχοντας ὡς ψάλλειν ἐν χαρᾷ τοιαῦτα·

Χαῖρε, χαρὰ ἀπάσης Εὐβοίας·

Χαῖρε, καρπέ πολλῆς εὐσεβείας.
Χαῖρε, ἐρευνῶν μυστικά συνειδήσεων·
Χαῖρε, διαλύων πλοκάμους συγχύσεων.
Χαῖρε, ἄνθρωπε οὐράνιε, γῆν οἰκήσας ταπεινῶς·
Χαῖρε, ἄγγελε ἐπίγειε, δι' ὃν χαίρει οὐρανός.
Χαῖρε, ὅτι πικρίας καρδιῶν ἀφανίζεις·
Χαῖρε, ὅτι χαράν καί ἐλπίδα χαρίζεις.
Χαῖρε, χορῶν ἀγγέλων ὁ μέτοχος·
Χαῖρε, χαράς καί λύπης συμμετόχος.
Χαῖρε, Θεοῦ πρὸς ἡμᾶς εὐλογία·
Χαῖρε, ἡμῶν ἡ χαρά καί ὑγεία.

Χαίροις, πάτερ Πορφύριε.

Ζῆλον ἔχων, θεόφρον, ἐπιστρέψαι ὡς πλείους τῆ μάδρα τοῦ Χριστοῦ, τοῦ σωθῆναι· εἰς Ἀθήνας ἦλθες ταπεινός ἐν ναυδρίῳ δ' ὑπηρετῶν ἔσωζες πολλούς εἰς σε προστρέχοντας, ὡς κράζειν εὐγνωμόνως οὕτως·

Ἀλληλούια.

Ἦθλεις ἐν Ὁμονοίᾳ καταπλήσων τούς πάντας, ὡς ἄγγελος οἰκῶν Βαβυλῶνα. Καί ἐγένου ἐν ταῖς Ἀθήναις ἰατρός καί πᾶσιν ὁδηγός, ὅσιε, πολλούς Χριστῶ ἀνάγων, ὥστε κράζειν σοι σωθέντας ταύτα·

Χαῖρε, δι' οὗ ὁ Χριστός ὑμνεῖται·
Χαῖρε, ἐξ οὗ ὁ ἐχθρός φοβεῖται.
Χαῖρε, Ἐκκλησίας Ἑλλάδος τό καύχημα·
Χαῖρε, τῆς Εὐβοίας λαμπρόν τό διάδημα.
Χαῖρε, ὅτι σὴν καρδίαν ἀεὶ εἶχες καθάραν·
Χαῖρε, ὅτι καί μυστήρια ἠξιώθης διορᾶν.
Χαῖρε, ὁ τούς ἀγῶνας νικηφόρως ἀνύσας·
Χαῖρε, τὴν τεθλιμμένην ἀτραπόν διανύσας.
Χαῖρε, πολλή ὑψωθείς ταπεινώσει·
Χαῖρε, σοφίζων ἀπλούς θεία γνώσει.
Χαῖρε, εἰς ὃν Ἀθηναῖοι προστρέχουσι·
Χαῖρε, δι' οὗ εἰς Χριστόν ἐπιστρέφουσι.

Χαίροις, πάτερ Πορφύριε.

θαύματα ἐπετέλεις ἀφανῶς ἀσθενέσι ταῖς θείαις προσευχαῖς σου, παμμάκαρ·
καί τας τῶν ἰαθέντων τιμὰς Γερασίμω ἔνεμες σεμνῶς, ὅσιε. Διό σου τὴν
ταπείνωσιν ἐδόξαζον χαρὰ βοῶντες·

Ἀλληλούια

Ἰον, μύρον εὐῶδες ἀποπνέον ἐν κόσμῳ, ἐδείχθης, ὀσιώτατε πάτερ· καὶ λαός
εὐφραίνεται ἐν σοι πάμπολυς πιστῶς σε ἀσπαζόμενος καὶ κράζων ἐν χαρὰ
τοιαῦτα·

Χαῖρε, πολλούς ὁ τῇ πίστει στηρίζων·

Χαῖρε, ἀγάπην λαοῦ ὁ θερίζων·

Χαῖρε, ἱερέων ὁ τύπος ὁ ἄριστος·

Χαῖρε, ὁ κανὼν εὐσεβείας ὁ ἄπταιστος·

Χαῖρε, ἄνθος παραδείσιον ἐξανθῆσαν ἐπὶ γῆς·

Χαῖρε, ποταμὲ βαθύρροε εὐσπλαχνίας καὶ στοργῆς·

Χαῖρε, τῆς Ἐκκλησίας ὁ σεμνὸς ὑπηρέτης·

Χαῖρε, ὑπὲρ ἀλγούντων ἐν δεινοῖς ὁ εὐχέτης·

Χαῖρε, κλεινὸν τῆς χάριτος οἶκημα·

Χαῖρε, λαμπρὸν πιστῶν τό ἐντρύφημα·

Χαῖρε, οἰκῶν ἐν Θεοῦ Βασιλείᾳ·

Χαῖρε, στολίσας πολλούς εὐσεβεῖα·

Χαίροις, πάτερ Πορφύριε·

κόσμον ὅλον ἠγάπας, εἰ καὶ πάντα ἠρνήθης τὰ τερπνά καὶ ἠδέα τοῦ κόσμου·
μύστης ὄντως τῶν ἐν οὐρανοῖς, διηκόνεις πάντας ἐν χαρὰ, ἅπαντα εὐχαῖς σου
ἀγιάζων, καὶ διδάσκων πᾶσι ψάλλειν οὕτως·

Ἀλληλούια·

λάμπρις ὅλη ἡλίου περιέβαλλε, πάτερ, σεπτὴν τε πολιάν κεφαλὴν σου,
ἐπισκεπτομένου σε Θεοῦ, χάριτι· ποιοῦντος τε ἰᾶσθαι σε τοὺς ἀσθενοῦντας,
ὥστε ψάλλειν·

Χαῖρε, πλησθεὶς φωτὸς Θαβωρίου·

Χαῖρε, γευθεὶς ζωῆς οὐρανοῦ·

Χαῖρε, τοῦ Χριστοῦ ἱερέως εὐλαβέστατος·

Χαῖρε, ἐντολῶν τηρητῆς ἀκριβέστατος·

Χαῖρε, σκήνωμα ἀπλότητος καί ἀγάπης θεϊκῆς·
Χαῖρε, ἔμπλεως γενόμενος θεωρίας μυστικῆς·
Χαῖρε, ὅτι ἐφάνης ἡ λαμπάς τῆς ἀγνείας·
Χαῖρε, ὅτι ἐδείχθης κοινωνός ἀπαθείας·
Χαῖρε, ὁ χαράν πρὸς ὄλους σκορπίσας·
Χαῖρε, ὁ Χριστόν σφοδρῶς ἀγαπήσας·
Χαῖρε, ἀεὶ πρὸς Θεόν μεσιτεύων·
Χαῖρε, Παρθένον ἀγνήν ἰκετεύων.

Χαίροις, πάτερ Πορφύριε.

Μέγας ἐν τοῖς ὁσίοις ἀθλητῆς ἀνεδείχθης, ταπείνωσιν τὴν ἄκραν ἀσκήσας καί
ἀγάπην πολλήν ἐν ταύτῳ· Καί δαιμόνων φόβος καί κλαυθμός γέγονας διώκων
τούτους, ὅσιε, ὡς χαίροντας ἡμᾶς σοι ψάλλειν·

Ἄλληλούια

Νοῦς ὁρῶν ταῖς ἀκτίσι Παρακλήτου ἐφάνης καί μύστης φοβερῶν καί ἀρρήτων
Ἑρμηνεύων δ' ἀνθρώποις αὐτά· καί προφήτης ὄντως δέδειξαι, ὅσιε, μηνύων τά
συμφέροντα τοῖς κράζουσιν ἐν θάμβει οὕτως·

Χαῖρε, ἀπορρήτων Θεοῦ ὁ προφήτης·
Χαῖρε, ὁ τῶν λόγων Χριστοῦ ὑποφήτης·
Χαῖρε, ὁ αἰδέσιμος πᾶσι καί τίμιος·
Χαῖρε, ἀληθείας ἡ βάσις στερέμνιος·
Χαῖρε, δῶρον τό θεόσταλτον, προσφερόμενον ἡμῖν·
Χαῖρε, πάντων καταφύγιον ναυαγῶν καί ὁ λιμὴν·
Χαῖρε, ὁ χορηγῶν τοῖς ἀσθενέσιν ἰάσεις·
Χαῖρε, ὁ ἐρευνῶν τά μυστικά διοράσει·
Χαῖρε, καρπὸν τρυγήσας θεώσεως·
Χαῖρε, τυχῶν καλῆς ἀλλοιώσεως·
Χαῖρε, ναεὶ οὐρανοῦ σοφίας·
Χαῖρε, στολήν ὁ πλουτῶν παρρησίας·

Χαίροις, πάτερ Πορφύριε.

Ξένα πάντως ποιῶν σύ, καταπλήττεις τὸν κόσμον τὸν νοῦν πρὸς οὐρανοῦς
ἀνατείνων, ἀπελαύνων τε δαίμονας φρικτούς· θεραπεύων πάντα πάθη δυσίατα,
γνωστά ποιῶν ἀπόκρυφα τιμῶσι σε καί νῦν βοῶσιν·

Ἀλληλούια.

Ὅλος ἦσθα ἐν κόσμῳ, καί συνάμα μετεῖχες τῆς τοῦ Ἄθωνος τερπνῆς ἐρημίας· Ἡ καρδία σου ἦν ἐν αὐτῇ καί οὐδόλως ἀπῆσθα αὐτῆς πνεύματι. Ἐν Καυσοκαλυβίοις κοιμηθέντι δε, βοῶμεν ταῦτα·

Χαῖρε, χαράν, εἰρήνην ὁ ἔχων·
Χαῖρε, δ' ἡμῖν ὁ ταῦτα παρέχων.
Χαῖρε, μοναζόντων ἀσύγκριτον ἄκουσμα·
Χαῖρε, ἀσκουμένων ἐν κόσμῳ τό καύχημα.
Χαῖρε, ἀηδῶν γλυκύλαλος βίου ἡσυχαστικοῦ·
Χαῖρε, ὁ πετῶν χρυσάετος νόου διορατικοῦ.
Χαῖρε, ὅτι ὑδάτων ἐντοπίζεις τάς φλέβας·
Χαῖρε, ὁ καί ἀπίστων ἀποσπάσας τό σέβας.
Χαῖρε, ἐν ᾧ σεμνύνονται γέροντες·
Χαῖρε, δι' οὗ καθαίρονται πταίοντες.
Χαῖρε, πολλῶν ἀσθενῶν ἡ ὑγεία·
Χαῖρε, Χριστοῦ ἀληθῆς μαρτυρία.

Χαίροις, πάτερ Πορφύριε.

Πάτμῳ ἀποκαλύψεις ἡξιώθης ἰδεῖν τε καί ἀκούσαι ὡς ὁ Ἰωάννης· Καί ἀρθεῖς ἐν ἐκστάσει μακρά, ἐθεώρεις πάντα φοβερά, ὅσιε, καί ἔμφοβος πρὸς Κύριον ἐβόας εὐγνωμόνως οὕτως·

Ἀλληλούια.

Ῥώμην ἔχων ἐξ ὕψους Παρακλήτου τε χάριν, ἐδείχθης θεοφόρος ἐν κόσμῳ· Τὴν τοῦ μύρου ἀπέπνεις ὁσμὴν ἐθεάθης πάσχοντας ἐπισκέπτεσθαι, ἀγίους δ' ὑποδέχεσθαι. Θαυμάζοντες διό βοῶμεν·

Χαῖρε, ὁ θείας ἰδῶν ὀράσεις·
Χαῖρε, παρέχων ἡμῶν ἰάσεις.
Χαῖρε, καθ' ὅσον ἄγιους δεχόμενος·
Χαῖρε, ἀθέατος ἀέρι πετόμενος.
Χαῖρε, ἅγιε ἐγκόσμιε ταπεινώσει ὑψωθεῖς·
Χαῖρε, πάμπολλα χαρίσματα Παρακλήτου ὁ δεχθεῖς.
Χαῖρε, τῶν Ἀθηναίων τάς καρδίας ἠδύνας·
Χαῖρε, ἀσθενειῶν σου ὑπομείνας ὀδύνας.

Χαῖρε, πηγὴ ἰάματα βρύουσα·
Χαῖρε, αὐγὴ ἐρέβη φωτίζουσα.
Χαῖρε, ὁ γνούς τόν Θεόν καί ποθήσας·
Χαῖρε, πολλούς εἰς Χριστόν ὁ ζωγρήσας.

Χαίροις, πάτερ Πορφύριε.

Σάλον τόν ἐν καρδίαις καταπαύεις εὐχαῖς σου, γαλήνην χορηγῶν ἡμῖν,
πάτερ· Καταυγάζεις σκότος τοῦ νόος καί εμπνέεις ὕμνους πρὸς Θεόν, ὅσιε.
Εὐσπλαγχνος οὖν φανείς ἡμῖν, ἀκούεις παρά πάντων οὕτως·

Ἀλληλούια.

Τέλεις ἀπεδείχθης ὡς ποιμὴν τῶν ἀνθρώπων, τὴν ψυχὴν σου τιθεὶς ὑπὲρ
τούτων· Ἀποκόπτων γάρ θέλημα σόν, ἐμαρτύρεις καθ' ἡμέραν, ὅσιε, γενόμενος
διάκονος τῶν ἐν χαρὰ πρὸς σε βοώντων·

Χαῖρε, Χριστόν ἐν πόθῳ ζητήσας·
Χαῖρε, αὐτοῦ τῆ πίστει ἀθλήσας.
Χαῖρε, ἀπαθείας λαμπρόν ἐνδιαίτημα·
Χαῖρε, ἐκπληρῶν εὐσεβούντων πᾶν αἴτημα.
Χαῖρε, νοῦς ὁ καθαρῶτατος μυστηρίων θεωρός·
Χαῖρε, πάντων, ἐν πολέμοις τοῦ Βελίαρ, ὁ φρουρός.
Χαῖρε, ὁ ἀψήφων τὰς ἀπειλάς τοῦ δολίου·
Χαῖρε, ὁ ἐντροφῶν ἐν διδαχαῖς τοῦ Κυρίου.
Χαῖρε, σεπτὴ εἰκὼν τῆς πραότητος·
Χαῖρε, πολλῆς τυχῶν ἰλαρότητος.
Χαῖρε, δι' οὗ Ἐκκλησία ὑμνεῖται·
Χαῖρε, δι' οὗ ἀπιστία κλονεῖται.

Χαίροις, πάτερ Πορφύριε.

Ὑμνους εὐχαριστίας, ἐκ δεινῶν λυτρωθέντες, προσφέρομεν τῆ σὴ εὐσπλαχνία·
Ἀγαπήσας γάρ ὡς τέκνα ἡμᾶς, τὰς ἀγκάλας εἶχες ἀνοικτάς, ὅσιε, ἀεὶ τοῦ
θάλπειν ἅπαντας καί στέγειν τοὺς πρὸς σε βοῶντας·

Ἀλληλούια.

Φωτοφόρος ἐφάνης προσευχόμενος, πάτερ, ἐκπλήξας εὐσεβεῖς σε ἰδόντας· Τό
γάρ ἄυλον ἤστραπτε φῶς χορηγόν σοι γνῶσιν ἐρευνᾶν ἄρρητα, ἰᾶσθαι τε

νοσήματα τῶν μελωδούντων σοι τοιαῦτα·

Χαῖρε, λαμπάς Χριστοῦ πυρφόρε·

Χαῖρε, πατήρ ἀληθῶς Χριστοφόρε.

Χαῖρε, εὐσεβείας πηγή ἢ ἀστείρευτος·

Χαῖρε, ἀληθείας φωνή ἀδιάψευστος.

Χαῖρε, ὅτι σῶ χάρισματι Κύπρω εἶδες εἰσβολήν·

Χαῖρε, ὅτι ἀποτρέπεις τῶν δαιμόνων προσβολήν.

Χαῖρε, τήν ἡσυχίαν ἐκ ψυχῆς ὁ ποθήσας·

Χαῖρε, ποιμαντικήν ταπεινῶς ὁ ἀσκήσας.

Χαῖρε, Χριστοῦ τήν ἀγάπην ἐκφαίνων·

Χαῖρε, ψυχάς τεθλιμμένων εὐφραίνων.

Χαῖρε, μονῆς σου φρουρός καί προστάτης·

Χαῖρε, πολλῶν ἐν δεινοῖς παραστάτης.

Χαίροις, πάτερ Πορφύριε.

Χάριν ἔλαβες, πάτερ, καί πηγὰς ἐντοπίζειν ὑδάτων, ἐν τῷ βάθει γῆς ὄντων· Καί πολλοῖς ὑπέδειξας αὐτάς, ὥστε γεωλόγους ἀπορεῖν, ὅσιε, χαίρειν δε γαιοκτήμονας καί κράζειν εὐχαρίστως·

Ἄλληλούια.

Ψάλλοντες εὐφροσύνως χαρισμάτων σου πλῆθος, ὑμνοῦμεν Παναγίαν Τριάδα· Ὑπ' αὐτῆς ἀνεδείχθης ἀνὴρ διορατικός καί βρύων ἰάματα, φωτίζων τε μυστήρια, ἐμπνέων δε βοᾶν σοι πάντας·

Χαῖρε, πασῶν ἀρετῶν ἢ ἀκρότης·

Χαῖρε, ζωῆς ἐν ἀγνεῖα πιστότης.

Χαῖρε, εὐσεβείας θεμέλιος ἄρρηκτος·

Χαῖρε, ἀληθείας κρουνός ὁ αἰίρυτος.

Χαῖρε, κρίνον τό ἠδύπνοον παραδείσου μυστικοῦ·

Χαῖρε, ἄστρον φαεινότατον οὐρανοῦ πνευματικοῦ.

Χαῖρε, τῆς Ἐκκλησίας λαμπρότης καί δόξα·

Χαῖρε, τοῦ ἀντιπάλου συντρίβων τά τόξα.

Χαῖρε, Εὐβοίας ὁ θεῖος Εὐάγγελος·

Χαῖρε, χαράς, ἐλπίδος τε ἄγγελος.

Χαῖρε, παθῶν μιαρῶν ὁ καθαίρων·

Χαῖρε, ψυχάς πρὸς οὐράνια αἴρων.

Χαίροις, πάτερ Πορφύριε.

Ὡ τρισόλβιε πάτερ, ἀσκητῶν ὠραιότης, Πορφύριε ἀπάντων προστάτα (γ´.) μετ' ἀγγέλων Χριστόν ἀνυμνῶν, μετανοίας δάκρυα ἡμῖν πάρεχε, καί Παραδείσου αἵτησον ἀπόλαυσιν τοῖς σοι βοῶσιν·

Ἀλληλούια.

Καί εὐθύς τό Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ´. Τῆ Ὑπερμάχῳ.

Τοῦ Παρακλήτου τόν ναόν τῶν ἀγιώτατον, καί τῆς Πανάγνου Θεοτόκου προσφιλέστατον ἀνυμνήσωμεν Πορφύριον ἐκ καρδίας. Ἀγαπᾷ γάρ καί ἰᾶται πάντας, καί φρουρεῖ καί πρεσβεύει, ὅπως τύχωμεν θεώσεως. Ὅθεν κράζομεν·
Χαίροις, πάτερ Πορφύριε.

Δίστιχον.

Παράσχου, Πορφύριε, χαράν, ὑγείαν
τῷ, χαῖρε, βοῶντι σοι νῦν Εὐαγγέλῳ.